De la trimisul nostru special GH. NICOLAESCU

CAUZELE EȘECULUI DE LA BUDAPESTA

Faptul că jocul de sîmbătă seara s-a transmis în întregime la televiziune și radio, ca și distanța de două zile care s-a scurs de la desfășurarea lui pînă la apariția ziarului nostru, mă determină să renunț la cronica obișnuită și să încerc a vă oferi unele explicații pe care eu însumi simțeam nevoia să vi le dau, cu atît mai mult cu cît asistasem la ședința tehnică, dinaintea meciului de pe „Nepstadion". Împreună cu alți confrați, am ascultat obișnuitele indicații ce se dau jucătorilor. Prescripțiile antrenorului C. Teașcă mărturiseau realism, țineau seama de condițiile specifice ale acestei partide: joc disputat în deplasare, în compania unei formații alcătuită din virtuoși de talia lui Albert, Varga, Farkaș. Bene și Rakosi, care aproape nu-și amintesc de cînd n-au mai părăsit cu fruntea plecată gazonul Nepstadionului.

„Cum trebuie să neutralizăm atacurile lor fulgerătoare? Jucînd tot timpul cu fața la adversarii direcți. Marcîndu-i sever în zona din apropierea careului de „16" (în treimea noastră de teren). Negrea, mijlocaș defensiv, îl va păzi cu strictețe pe Farkaș. Libardi va proteja ca o „placă frontală" pe cei doi apărători centrali, pentru a-i da posibilitate lui Nelu Nunweiller să acționeze în poziție de „libero". Și pentru că adversarul atacă și cu fundașii de margine, aripile noastre îi vor jena primii".

Au urmat indicații cu privire la jocul pe care trebuia să-l desfășoare echipa — în situația de atac. Dar, să ne oprim numai la aceste măsuri de prudență și să vedem ce a urmat. Un sfert de oră de la primul fluier al arbitrului Vlachoianis se părea că lucrurile vor merge pe făgașul dorit. Gazdele au atacat de la început, însă formația noastră a încercat tăierea tempoului acestora prin temporizare. Mingile l-au căutat pe Dobrin, priceput în a proteja și apoi în a expedia balonul lui Iancu și Cuperman în spații libere. Destul de repede însă (min. 18) a căzut primul gol. Albert s-a angajat decis pe direcția porții, l-a deschis pe dreapta pe Bene care, printr-o centrare precisă, i-a restituit mingea lui Albert: o lovitură de cap, din apropierea careului mic (unde erai Haidu?) și tabela de marcaj a suferit prima modificare.

Ca la o comandă, complexele pe care le credeam lăsate în cabină au pus stăpînire pe cei mai mulți dintre jucătorii noștri și mingea i-a „ascultat" din ce în ce mai greu. Dar deficiența esențială — care a dus la dereglarea echipei — a constat în faptul că cei doi mijlocași, două piese de bază, au trecut la o interpretare proprie a „partiturii", cu repercusiuni asupra echilibrului tactic general. În special Negrea și-a uitat aproape complet sarcinile defensive, fapt care a permis lui Farkaș și Albert (nesupravegheați de nimeni) să manevreze în largi zone libere. Acești doi maeștri ai balonului, cărora li s-a mai adăugat Varga și mijlocașul Mathesz, au pus la grea încercare apărarea noastră imediată, depășind-o în repetate rînduri. Din cînd în cînd, pe lateral, se infiltrau și fundașii Ihasz și Kaposzta, accentuînd panica de la poarta lui Haidu.

În numai 9 minute (36—45), ei nu vor putea opri pe Farkaș, Mathesz și Varga (lovitură liberă de la 18—20 m) să urce scorul de la 1—0 la 4—0. În acest timp, formația noastră a navigat dezorientată precum o navă aflată la discreția curenților și valurilor, fără ca echipajul ei să încerce, fie și din disperare, s-o redreseze. Neputința de a da o replică, cît de cît, onorabilă se reflectă limpede în această cifră: doar 3 șuturi (anemice) spre poarta adversă în prima repriză.

Schimbările operate în formația noastră la pauză au adus echipei un oarecare reviriment înlesnit și de scăderea ritmului de joc al maghiarilor. La puțin timp după reluare (min. 48) Dobrin l-a pus pentru prima oară la lucru pe Tamasz și tot el îi va încerca vigilența încă de două ori, în min. 57 și 67. Mai este de reținut ocazia favorabilă ratată de Iancu (reluare cu capul, din poziție excelentă, în brațele portarului), dar nu putem uita nici o clipă că toate acestea se petrec la 0—4 (cînd adversarul pare să fie satisfăcut) și că între timp Barbu și Nunweiller III rezolvaseră în manieră rugbistică duelurile cu Farkaș și, respectiv, Albert. Ca să nu mai vorbim de „bara" lui Rakosi (min. 51), după ce fentase tot ce-i ieșise în cale. Numărul va fi repetat, pe „bulevardul" dintre Nunweiller III și Barbu cu mai mult succes, de către Albert (6—0 în min. 80), după ce tot el înscrisese al 5-lea gol (min. 72), dintr-o pasă a lui.. Dobrin. Un scor de proporții care ne reamintește acel amar 1—7 „elvețian". Care sînt explicațiile?

1. Valoarea și clasa incontestabilă a fotbaliștilor maghiari, aflați în deosebită dispoziție de joc;

2. Lipsa oricărei orientări tactice în teren, determinată de nerespectarea atribuțiilor, accentuată după 0—1 și, în special, după 0—2, precum și cîteva grave greșeli personale;

3. O totală incapacitate de concentrare în timpul jocului, de reunire a tuturor capacităților fizice și morale ale fotbaliștilor noștri, în vederea limitării scorului.

Nu putem remarca decît pe debutantul Kis și pe Constantinescu, din cei 15 jucători ai noștri care au evoluat. Iată formațiile:

BUDAPESTA: Tamasz — Kaposzta. Matrai (min. 76 Iuhasz), Pancsics, Ihasz — Mathesz, Rakosi — Bene, Varga, Albert, Farkaș.

BUCUREȘTI: Haidu (min. 46 Constantinescu) — Kis (min. 73 I. Popescu), Nunweiller III, Barbu, Hălmăgeanu — Negrea, Libardi (Deselnicu, min. 46) — S. Avram (min. 46 Lucescu), Iancu, Dobrin, Cuperman.

Arbitrul — Vlachoianis (Austria) a comis, împreună cu colegii săi de margine, numeroase erori, în special în situațiile de ofsaid, dezavantajînd formația noastră, erori care ar fi putut duce chiar la o majorare a scorului de 6—0.

ECHIPA DE TINERET — O INVITAȚIE LA SPERANȚĂ

Șirul întîlnirilor cu echipele reprezentative maghiare s-a încheiat ieri după-amiază, pe stadionul Republicii. S-a încheiat cu o victorie netă a tinerilor noștri fotbaliști care, au reușit astfel să egaleze numărul victoriilor

Desigur, un asemenea calcul nu poate șterge mîhnirea prilejuită iubitorilor fotbalului de evoluția primei garnituri pe Nepstadion. Acest fapt s-a reflectat cum nu se poate mai bine în prezența în tribune a unui număr redus de spectatori care, credem noi, și-au manifestat sub această formă dezaprobarea față de cei ce i-au reprezentat la Budapesta. Păcat însă, pentru că, parafrazînd o veche zicală, prietenii fotbalului la nevoie se cunosc, iar cei ce n-au venit ieri la stadion au pierdut o repriză (a doua) de mare intensitate și satisfacția de a fi martorii victoriei tinerilor noștri fotbaliști.

O primă concluzie: dispunem de o serie de elemente tinere valoroase, astfel că viitorul pare să ne surîdă. Ar mai trebui adăugat doar că față de acești tineri fotbaliști (ca și pentru juniorii care au evoluat la Budapesta) trebuie să se manifeste o grijă deosebită, grijă care trebuie să pornească în primul rînd de la cluburi. Altfel...

Dar, să revenim la meciul de ieri. În primele 45 de minute, am asistat, în general, la un joc de o factură modestă, practicat în egală măsură de ambele formații. Fotbaliștii noștri au dominat, ce-i drept, mai mult (9 lovituri de colț față de una a oaspeților), dar n-au putut fructifica nici una dintre acțiunile desfășurate la poarta lui Bicskey. Un șut al lui Vigu, venit în atac, o lovitură de cap a lui Țarălungă, o „bombă" a lui Dembrovschi și una a lui Grozea au fost singurele faze care ne-au reținut atenția. Oaspeții au avut două acțiuni mai incisive, prin Fazekaș și Somogyi, dar în ambele împrejurări Răducanu, atent, a reținut. Terenul alunecos, un adversar dificil pentru tinerii fotbaliști, și-a pus amprenta asupra tehnicității jocului. Țintind spre un rezultat egal, ungurii au luptat din răsputeri, uneori obstrucționist, pentru a împiedica pe fotbaliștii noștri să se apropie de poarta lor. Nu-i mai puțin adevărat să în asemenea condiții jucătorii români trebuiau să desfacă jocul, să folosească mai mult extremele. Spre regretul nostru, însă, atît Țarălungă, dar mai ales Oprișan, nu au corespuns, iar Dembrovschi a căutat foarte mult poziția ideală.

Schimbările efectuate în repriza secundă au fost inspirate. Introducerea lui Dumitrache (fin tehnician) și revenirea la joc normal a lui Strîmbeanu au dat posibilitate formației noastre să acționeze din ce în ce mai bine, cuplul Grozea-Dumitrache devenind extrem de periculos. În felul acesta, rezultatul egal de pe tabela de marcaj n-a mai rezistat mult. În min. 49, la o lovitură liberă, Boc deschide scorul cu o lovitură de cap. Fazele la poarta oaspeților devin electrizante. Grozea a șutat năpraznic, dar balonul a nimerit bara. Un șut al lui Lupulescu a fost deviat în corner (al 16-lea) de fundașul Gall. Dominăm minute în șir, dar golul al doilea avea să fie realizat abia în min. 71 de Grozea. După numai două minute, aveam să asistăm la cel mai frumos gol al acestei partide: Sătmăreanu se infiltrează în atac, face un schimb de pase cu Grozea, centrează în fața porții și Dumitrache, prin plonjon, înscrie cu capul. Pînă la sfîrșit, jocul se desfășoară într-un singur sens: spre poarta echipei maghiare. Oprișan, Grozea și Lupulescu (singur cu portarul), ratează ocazii care ar fi prilejuit majorarea scorului. Fluierul final al arbitrului Al. Gaidarov (care a condus competent) a pus capăt unei lupte sportive în care fotbaliștii noștri și-au depășit adversarii din toate punctele de vedere și care ne-a adus satisfacția unei frumoase victorii. Cei mai buni: Boc, Dinu, Vigu, Sătmăreanu, Dumitrache și Grozea din echipa noastră și Bicskey, Formaggini, Gall, Horvath, Kozma și Fazekas de la oaspeți.

ROMÂNIA: Răducanu — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Vigu — Antonescu (Strîmbeanu), Lupulescu — Oprișan, Grozea, Dembrovschi (Dumitrache), Țarălungă (din min. 74 Tătaru II).

UNGARIA: Bicskey — Formaggini, Gall, L. Horvath, F. Horvath — Konrad, Pusztay (Berczi) — Fazekas, Kozma, Nosko (Dunai III), Somogyi.

CRISTIAN MANTU

FOTBAL

De la trimisul nostru special VALENTIN PĂUNESCU

Învinși, dar cu fruntea sus

BUDAPESTA, 7. — Aș putea începe relatarea de la această frumoasă partidă într-o mulțime de feluri. Aș putea insera declarația reputatului specialist Lajos Baroti care, după meci, îmi spunea: „Am fost, pur și simplu, încintat de finețea tehnică a juniorilor români, de prezența atitor talente întrunite într-o singură echipă. Nicolae, Iordănescu, Dumitru, Ștefănescu — iată numai cițiva dintre acești băieți care mi-au plăcut". Aș putea, de asemenea, să consemnez aici faptul că antrenorul Gh. Ola, deși afectat de infringere, intrînd in vestiar a inceput prin a-și felicita elevii pentru maniera în care au jucat. Aș vrea să redau satisfacția noastră, a românilor din tribună, încercată pe parcursul celor 80 de minute, văzind că, în sfirșit, armele jucătorilor noștri nu mai sint doar entuziasmul și voința, ci, în primul rînd, tehnica și luciditatea, premeditarea în organizarea și desfășurarea fazelor. E tocmai ceea ce consider că am cîștigat, ceea ce trebuie păstrat și consolidat, adăugind acestor calități altele care țin de pregătirea fizică generală, de munca ce va trebui depusă pentru ca aceste talente să se dezvolte normal. Scriind aceste ultime rinduri, ne apropiem de cauzele care au făcut ca intîlnirea să se incheie cu un rezultat negativ. Și oricit de satisfăcuți am fi de valoarea jocului, nu putem rămine indiferenți în fața rezultatului. Desigur, în meciul de astăzi există cel puțin o cauză obiectivă ce nu poate fi ocolită: echipa maghiară era mai mare (ca virstă efectivă), dar oare nu se poate să ridicăm valoarea tehnico-tactică a echipei și să urmărim în același timp îmbunătățirea pregătirii fizice generale care să ne asigure succesul chiar în condițiile unui decalaj de virstă? Desigur că se poate.

Dar să revenim la intîlnirea desfășurată pe stadionul M.T.K. din Budapesta. Chiar din primele minute, echipa noastră și-a surprins adversarul (și publicul din tribune) printr-un joc tehnic, superior formației ungare. O impresie deosebită au produs acțiunile inițiate de aripa dreaptă Nicolae (Chimia Făgăraș). Foarte bine ieșeau la joc mijlocașii Rizea și Dumitru, sprijinind inițiativele celor din față. Gazdele simt pulsul jocului și se concentrează în propriul teren (Naghi joacă libero, în spatele fundașilor), aruncîndu-se din cînd în cînd pe contraatac. Aceste contraatacuri sînt purtate cu o viteză debordantă, punînd în evidență calitățile lui Branikovics (un Albert în stadiu de premisă) și, în același timp, unele defecțiuni de organizare (plasament, acoperire reciprocă) ale sistemului nostru defensiv. De altfel, după un 0—0, înregistrat la pauză, vom consemna după reluare două goluri ale reprezentativei ungare (Branikovics min. 50 și 61) tocmai ca o urmare a acestor defecțiuni. De fiecare dată, apărătorii noștri erau greșit plasați, nefăcind aproape nimic pentru a ușura misiunea lui Vidac. 2—0 a fost succedat, însă, de un reviriment în jocul echipei noastre, datorat in mare măsură evoluției prestigioase a lui Iordănescu. În min. 69 el nu poate fi oprit decît prin fault in careu. Arbitrul H. Bana acordă 11 metri și Etem transformă impecabil. Tot fault în careu este și la următoarea acțiune a lui Iordănescu (min. 71), dar arbitrul îl trece cu... vederea. Mai avem speranța egalării în min. 72 (Nicolae: bară) și alta în min. 74, intr-o fază in care Iordănescu și-a înșirat pe drum pe toți adversarii intîlniți in cale (plecase de la mijlocul terenului), dar a șutat greșit din careul de 6 m (mingea a fost pe... piciorul drept, însă „nelegitimat"). Și astfel s-a terminat un meci in care am fi avut dreptul măcar la o egalitate de scor.

Pentru că, vă rugăm să ne credeți, noi am jucat mai bine decit invingătorii.

A arbitrat H. Bana — R.S. Cehoslovacă.

UNGARIA: Szikinger — Zarka, Pozgai, Naghi I, Legradi — Palicsko (Sooa din min. 22), Szigeti — Radics, Branikovics, Nagy L., Covaci.

ROMÂNIA: Vidac — Ciugarin, Diaconu, Ispir, Viciu — Rizea, Dumitru (Iordănescu, min. 52) — Nicolae, Etem, Ștefănescu, Ciutac.

Atac la poarta gazdelor rezolvat cu succes de portarul acestora

Foto: P. Romoșan

„Secunzii" au dat satisfac

(Urmare din pag. 1)

sar valoros, dar și mulțumirea unui succes meritat și prețios.

Ar fi desigur exagerat să spunem că evoluția selecționatei noastre ne-a încîntat din toate punctele de vedere. Au fost și unele lucruri care nu ne-au plăcut (lipsa de omogenitate între compartimente și chiar în cadrul aceluiași compartiment, nesiguranța unora dintre apărători, scăderile de ritm etc.). Părțile bune au precumpănit, însă, asupra celor mai puțin bune sau rele și astfel, în ansamblu, echipa a lăsat o impresie pozitivă. Ea s-a impus asupra formației oaspe îndeosebi în primele 45 de minute și în finalul partidei, adică în perioadele de activitate mai intensă a liniei sale de înaintare. Cele 20—25 de minute din repriza secundă, în care echipa maghiară a avut inițiativa, au constituit tocmai partea de criză a atacului gazdelor, cauzată și de căderea mijlocașilor, mai ales a lui Pescaru. Schimbările efectuate (deosebit de inspirată fiind introducerea — chiar și numai pentru ultimele cinci minute — a lui Kallo) au dus la reactivarea ofensivei, ceea ce a permis echipei noastre să mărească diferența de goluri la proporții mai reale raportului de forțe de pe teren.

Fără îndoială, victoria nu poate fi socotită ca opera exclusivă a lui Constantin și colegilor săi din prima linie. Dar în obținerea ei aceștia au meritele cele mai mari. Randamentul apărării a fost în partida de sîmbătă sub nivelul celui al compartimentului ofensiv. Cu excepția lui Nunweiller IV — apreciat unanim drept cel mai bun om al formației noastre (e de mirare cum cronicarul nesemnat al „României libere" l-a văzut ca foarte slab) — ceilalți apărători au avut, în prima repriză, intervenții defectuoase, care s-au soldat și cu un autogol.

În cea de-a doua parte a întîlnirii, respectînd indicațiile date la pauză de antrenorii Angelo Niculescu și Șt. Coidum, apărătorii au folosit mai bine dublajul, iar Koszka a jucat ceva mai retras, „patrulînd" în fața perechii de fundași centrali, și, astfel, cu toate că oaspeții s-au apropiat mai mult de poarta lui M. Ionescu, zidul defensivei noastre a fost greu de pătruns.

În ceea ce-i privește pe oaspeți, aceștia s-au remarcat, așa cum era de așteptat, prin tehnica lor superioară. Ei au jucat bine în cîmp dar, după cum remarca și antrenorul Lakat, n-au avut suficientă forță în atac.

Întrucît meciul a fost transmis la televiziune, iar în ziarele de ieri au apărut primele cronici detaliate, mă voi rezuma doar la reamintirea fazelor din care s-au înscris golurile.

Min. 30: Varsany a pătruns prin dribling pe partea dreaptă, a șutat la poartă, dar D. Niculae, vrînd să respingă mingea în corner a introdus-o imparabil în poartă (0—1).

În același minut, la o pătrundere a lui Voinea, portarul oaspeților iese să-l blocheze; el nu poate decît să respingă mingea spre Peronescu, care, din marginea careului, o trimite în po

Min. 35: Pircălab
noscutele sale
dreaptă, centreaz
miinălțime, ming
întii de un apără
luată de Voinea
87: Constantin
dincime pe Kall
puțin balonul, a
cis la același Vo
pecetluind scoru

Arbitrul bulga
condus cu greș
fiind aceea a a
seris de Voinea
motivul neintem
portarului (acest
din mină).

ROMÂNIA B
Ivăncescu, D. N
IV, Deliu — Pe
Badea), Koszka
stantin, Voinea,
min. 85 Kallo).

UNGARIA
Keglovics, Or
(din min. 83 Sc
Szabo — Var
min. 46 Kalmar

RĂ

rectivul moral este
În actuala
un cadru favorab
mente adoptată —
multiple depășind
mai ales atunci că
național deja anga
derea tehnică asup
cînd acestea sint
Ce se aștea
rezultate la nivelu
munca: de la baz
Este cred li
se identifică cu cea
tăților individuale
rilor naționale, pe
acordaj de o altă
armonic cu instr
De ce —
rației de specia
— trei oameni,
cipării noastre l
promis in ceea
ce știe fiecare
experimentării d
niori? Astfel s-ar
punderea acolo u
cel privat al unei
Credem că
bariere din toate s

D

SERI

Portul Constanța —
Neamț 1—0 (0—
Chimia Suceava —
0—0
C.S.M.S. Iași — S
amînat la 11.X
Metalul București
2—0 (0—0)
Chimia Rm. Vilcea
București 1—0 (
Victoria Roman —
2—0 (1—0)
Electronica Obor —
3—2 (3—1)

ÎNTÎL ALF

DINAMO BA
NATA R.S.F.

În prima part
dominat dinamov
reușit să înscrie
Băluță. După pa
cului lor a scă
preluat treptat
să egaleze prin
67 și să preia
punctul înscris d
77. Această răstu
i-a scos din a
căuani. Ei cons
nuare cîteva act
moase și obțin
80, cînd Ene II
bil o lovitură l
Bun arbitrajul
Brăila.

ILIE IANCU,

UNIVERSITA
HONVED
2—4

Studenții au
(peste 60 de mi
de atac n-a re
apărarea sigură
apărare, clujeni
șeli elementare
dașii centrali:
ceea ce a per